

Politisk Kamp

Politisk kamp er at indlede sammenstød mod magthaverne og dem, der har myndighederne. Politisk kamp skal føres på en måde, der tager mindre form end den blodige kamp og de fysiske aktioner, med det formål at indføre en fundamental eller delvis ændring, som foretages af en skare af magthaverens borgere. Politisk kamp er ikke noget nyt, men har været der siden opståelsen af de organiserede fællesskaber i form af stammer og stater, hvor der var nogen, der gjorde oprør mod dem og arbejdede på at ændre disse fællesskaber delvist eller fundamentalt. Her var der nogen, der gik imod livsanskuelserne og traditionerne, og der var andre, der søgte efter at ophæve uretfærdigheden, mens en tredje stræbte efter at overtage præsidium. Til trods for nogle af dem gjorde brug af fysiske midler og blodig kamp for at realisere deres mål, så var andre, der havde politisk kamp som arbejdsgang/metode. Så kampen foregår imellem to skarer. Den ene skare ligger øverst på den politiske størrelse og sidder på myndighederne, hvor folket er med og under hvis kommando styrken ligger, og som forsvarer realiteten, som repræsenteres i dens livsanskuelser, system og traditioner og centralposition. Og så er der en svag skare, der er nyopstået og arbejder på at samle folk omkring sig og sine krav for ændringen. Så konklusionen er, at den politiske kamp, som er baseret på tanken, er en tankedebat og viljedebat, rettere sagt tankesammenstød og viljesammenstød. Viljestyrken er ikke mindre vigtig end tankestyrken, da tanken er meningsløs, hvis ingen bærer den for at indføre ændringen med denne, og der er heller ingen mulighed for ændring hvis den, der bærer tanken er svag. Viljestyrken betyder at insistere på ændring, at holde fast ved dette, samt at tage de solide holdninger på udfordringens slagmark. Da det er naturligt, at magthaveren anvender alt, hvad han har af styrke, og alt hvad han besidder af evner, for at lamme og indefryse ændringsbevægelsen, og endda at tilintetgøre og løsrive denne fra dennes rødder, så den ikke efterlader nogen spor, så gør magthaveren det, at han frister og terroriserer, kommer med glædelige løfter og truer, gør brug af tortur og sult, og er endda opfindsom i sine metoder. Ændringsaktivisterne bliver hermed udsat for hård prøve og deres vilje bliver testet, således at hvis de svækkes, så vil deres kald/da'wah reduceres og forsvinde, men hvis de holder fast og har tålmodighed, så vil de nå deres mål. Hizb-ut-Tahrir er et politisk parti, der er baseret på den islamiske 'aqeeda (livsanskuelse) og bærer Islam gennem den politiske vej/metode for at nå sit mål, dvs. med det intellektuelle sammenstød og den politiske kamp. For at partiet kan nå sit mål, skal nødvendighederne for den politiske kamp opfyldes generelt, bl.a. med iman på 'aqeeda og styrken i viljen og klar standhaftighed i holdningerne. Disse skal ikke kun vise sig frem i partiet alene, men i enhver shab (medlem) blandt partiets shabab (medlemmer). Partiet træder i sit arbejde frem for at overtage Ummahs ledelse og at overtage Ummah fra regenten. Ummah bliver ikke ledt alene af tanken, da den ikke tager betragtning til tanken isoleret fra lederens personlighed. Ummah elsker kamp og modstand, falder for mandlighed, bliver beruset af helte-karakteren og synger helte-historier, selv hvis de er gaderøvere. Derfor undersøger Ummah lederens personlighed nøje, førend den overdrager sin ledelse til ham søgende efter skampletter, mangler og svaghedspunkter og den overdrager ikke sin ledelse til en kujon, svag eller svigtende person. Shabab, de unge, bærerne af den islamiske da'wah, arbejder med Islam og for Islams skyld, så det er det uundgåeligt (i denne forbindelse) at vende tilbage til den ærværdige Qur'an og mægtige Sunnah og sahabahs livsforløb, må Allah være tilfreds med dem, så vi kan se, hvordan den islamiske da'wah blev og bliver udleveret, så vi stifter kendskab til hvorledes vores holdninger i vores kamp skal være. Den islamiske 'aqeeda er kommet og adskiller sig ikke fra det blodige og intellektuelle sammenstød, på sådan en måde, at den bygger muslimens personlighed og gør den til en personlighed af jihad og militærkamp, en personlighed af kamp og modstand. Den islamiske 'aqeeda forkaster alt andet og udleveres til alle folk, uanset fra deres religioner, livsanskuelser og positioner, med det formål at den bliver den eneherkende 'aqeeda (livsanskuelse) og den 'aqeeda, som man konstant er forpligtet til at

udlevere til enhver tid og ethvert sted, så længe der findes en muslim. Ayat og ahadith kom eftertrykkeligt opklarende for at udlevere den islamiske da'wah, hvilket nødvendiggør at udfordre alt andet på en åbenbar måde, uden nogen som helst frygt eller tilbageholdenhed. Derfor blev ayat omkring dette åbenbaret, så muslimerne retter sig efter disse i udfordringen, idet ayat talte til kuffar yderst hårdt, så de slår deres høre, som om de var tordenbrag. "I og alt hvad I tilbeder foruden Allah er brændsel for helvede" (OQM. :) "Må Abu Lahabs hænder blive ødelagt." (OQM. Al-Masad:1) "Og du må ikke adlyde enhver elendig løgner..... en hovmodig, der bedriver hor." (OQM. Al-Qalam:) Disse ayat forklarer, at man ikke må opgive noget som helst fra ideologien, omend det tilhører Ideen, Metoden eller Målet. Kuffar havde stor interesse i at forhandle med Sendebudet (saaws) for at føre ham væk fra en del af det, han (saaws) var kommet med (af åbenbaring), men han afviste dette fuldstændigt, og hans fastholdenhed var beslutsom. Ligeledes opklarede disse ayat og ahadith, at udleveringen af da'wah nødvendiggør, at der ikke må være nogen kompromis eller fredsslutning, da de begge indebærer tilbagetrædelse fra kamp og afvigelse fra målet, og ikke kun det, men også at gå væk fra det. "De ønsker, at du går på kompromis, så de også gør det" (OQM. Al-Qalam:) Disse ayat og ahadith har vist, at udfordringen bliver mere voldsom, og talen bliver mere rammende under sammenstødet. "Og sig til dem en tale, der rammer dem dybt i deres indre." (OQM. :) Og da Ubay bin Khalaf kom til Allahs Sendebud (saaws) med nedslidte knogler og (udfordrende) spurgte ham, om Allah ville genoplive ham efter at han bliver ligesom de knogler, han havde i sin hånd, så nøjedes Sendebudet (saaws) ikke med at give ham et positivt svar, men fortalte ham, at Allah (swt) vil genoplive og føre ham ind i ilden "Ja, Han opliver dig og fører dig ind i helvede". Da udleveringen af den islamiske da'wah indebærer skade som bl.a. martyrium, sult, lemlæstelse (af kroppen) og tortur, omend det sker på den blodige slagmark eller på slagmarken for det intellektuelle sammenstød og den politiske kamp. Ayat og ahadith kom truende og advarende dem, der svigter, lover og frister de tålmodige, hvormed ayat opmuntrer til tålmodighed og giver løfte om sejr i det jordiske liv og et paradys, hvis bredde svarer til himlene og jorden i det hinsides. Disse ayat og ahadith var rigelig i beskrivelsen af ilden og dens smerte og paradiset og dets nydelse, opklarende at hvad muslimen bliver ramt af er blot en prøve, hvori der findes stor belønning. Allah (swt) siger: "Alif, lam, meem. Troede folk, at de vil blive efterladt efter at de har erklæret, at de har iman uden at de bliver udsat for prøve. Vi har udsat dem, der var før dem til prøve, så Vi sandelig kan finde ud af med sikker viden, hvem af dem, der taler sandt, og hvem der er løgnerne". (OQM. :) "Troede I, at I vil komme i paradiset (uden videre). Har I ikke fået beretning om dem, der var før jer, som blev ramt af hårdhed og skade og blev rystet til sådan en grad, at Sendebudet og dem, der har iman med ham, spurgte: Hvornår kommer Allahs sejr." (OQM. :) "Troede I, at I vil komme i paradiset, uden at Allah får at vide, hvem blandt jer, der førte jihad og var tålmodige?" (OQM. :) Allahs Sendebud (saaws) sagde: "Paradiset er blevet omringet med ulyst, og ilden med lyster", og sagde: "Belønningen er på niveau med anstrengelsen", og sagde: "Vær lige som Isas sahabah, idet de blev savet med sav og sømmet op på træ, for ved Den i Hvis Hånd, min sjæl ligger, at dø i Allahs lydighed er bedre end at leve i skaberens ulydighed". Den ærværdige Qur'an er kommet med beretninger om profeternes livsforløb og dem, der havde iman (på dem), og om de vanskeligheder, som de blev mødt med, og de prøver, som de blev testet med, og hvad de blev udsat for af voldsom skade og undertrykkelse fra deres folks side. Formålet med alt dette er at grundfæste muslimerne og forstærke deres ryg, således at sejren bliver realiseret. Allah (swt) siger: "Fra vers nr 4 til vers nr 7" (OQM. Al-Boroujj:) Heraf var det ikke underligt, at sahabah (raa) holdt fast, herunder slaver og tjenere og almindelige folk, som gjorde oprør mod deres herrer. De holdt fast, trods sult, hjemløshed, tortur og undertrykkelse. Der er ikke behov for at nævne, hvad de oplevede af voldsom skade, og hvad de blev udsat for af sult i Abou Talibs gård, eller at nævne historierne om Jaser-familien, Khubayb og Zayd, som Seerah-bøgerne er fyldt med, da de alle sammen er kendte. Ligeledes er der heller ikke behov for at nævne, hvad medlemmerne af det kommunistiske parti blev udsat for af kejserne, eller hvad ændringsaktivisterne i Frankrig blev

udsat for inden den franske revolution i Pastile-fængslet og de andre fængsler, som blev overfyldt med dem, trods de mange fængsler der var. Der er ej heller behov for at nævne dem, der holdt fast over for uretfærdigheden i Europa således at de blev i stand til at ændre Europas ansigt gennem det intellektuelle sammenstød den ene gang og det blodige sammenstød den anden gang. Det er rigtigt, at ayat og ahadith kom efterfølgende, hvor de hæver jihads status for Allahs skyld for at gennemføre slagmarken for det blodige sammenstød, hvor de opfordrer til det og lover en belønning i overflod og gav martyren en status, som enhver muslim ønsker, og enhver mujahid drømmer om, hvilket gjorde muslimerne stærkt interesseret i martyrium for Allahs skyld, og de konkurrerer om dette pga. det, som dette indebærer af at komme hurtigt ind i paradiset. Men det forholder sig ikke sådan, at ayat og ahadith har forsømt den politiske kamp, men mægtiggjorde dens status og hævdede dens grad og gjorde den til blandt de mægtigste handlinger. Det er fordi, ayat og ahadith er mange, om at påbyde ma'rouf og forbyde munkar og at stille regenterne til regnskab, og som opfordrer muslimerne til at holde fast ved disse og stærkt påkræver det, hvilket skyldes hvad udførelsen af disse indeholder af gavn for muslimerne i al almindelighed, samt hvad forsømmelsen af disse indebærer af voldsom skade. Allahs Sendebud (saaws) sagde: "Den bedste jihad hos Allah er et sandt ord over for en tyrannisk regent." Han (saaws) nøjedes ikke med at opklare graden af den politiske kamp, og at den er blandt de mægtigste grader af jihad, men forklarede den høje status, som kæmperen, der sælger sit liv for denne kamp, opnår, idet han (saaws) sagde: "Martyrernes mester er Hamza, og den mand som står foran en tyrannisk imam (regent) og giver ham råd, hvorefter regenten så dræber ham." Disse to ærefulde ahadith tyder ikke kun på mægtigheden af graden af den politiske kamp og den status, som kæmperen besidder, men opfordrer til konfrontation og åbent møde, da udtrykket: "foran/overfor en tyrannisk regent" betyder i hans nærværelse og tilstedeværelse. Og hadithen hvori der nævnes "der står foran/overfor en tyrannisk imam (regent) og giver ham nasiha (råd)" betyder, at han konfronterede ham med råd og sagde det til ham, ansigt til ansigt. På denne måde så er indgangen til paradiset, som Jaser-familien trådte ind igennem er ikke låst for de andre muslimer, og den top, som Hamzah besidder (raa) pga. det han viste af helte-karakter på slagmarken for det blodige sammenstød er heller ikke begrænset til ham, men den er bred og rummer alle dem, der mister deres liv på slagmarken for den politiske kamp. Der er ingen tvivl om, at den, der sigter mod jihad, sigter mod én blandt jihads mægtigste grader, og at den, der ønsker at dø som shahid (martyr), ønsker at opnå status som martyrernes mester. Således er den politiske kamp, og disse var nødvendighederne af at arbejde med den. Således udleveres den islamiske da'wah, og disse var nødvendighederne af at bære det. Således skal shabab handle i deres politisk kamp, og således skal de bære den islamiske da'wah. En styrke i 'aqeeda og en fuldstændig overholdelse af ideologien, en styrke i viljen og en udøvelse i beslutsomhed, solid i holdninger, kompromisløs og uden fredsslutning. Alt dette får sin bedste forestilling under sammenstødet med regimet, hvori belønningen bliver i overflod og grader i paradiset bliver skænket, og man fører strukturen mod målet. Shababs holdninger under mødet med regimet skal præges af modstand, udfordring og fastholdenhed af ideologien samt at køre i kampens vej, og dette lader sig ikke gøre med at bande og skælde ud, til trods for der intet er galt med det, hvis det finder sted på den passende måde. Det skal ske, ved at man ikke opgiver noget som helst og ved ikke at videregive nogen oplysninger om shabab og strukturen lige meget, hvad det er. Her må der ikke siges, at man kan give dem (regimets bøddler) de oplysninger, der i forvejen er kendt for dem, da dette ikke skader strukturen. Sådan noget må ikke siges, da blot det at opgive oplysninger om shabab er i modstrid med modstand og politisk kamp og indebærer nedværdigelse af shabab og nedfald af partiet fra dets niveau i regimets øjne og folks øjne, for ellers ville regimet ikke være interesseret i at få oplysninger, som de allerede kender til. Ikke nok med det, men man skal give dem en tale, der rammer dem dybt inderst inde, hvilket ryster deres magt og får angsten til at fylde deres hjerter, hvilket får dem til at tænke i deres realitet og frygt for deres næste dag. "De, som satte dem, der har iman – mænd og kvinder - på prøve og ikke erklærede tauba (fortrød det), skal nok opleve helvedets tortur og brændsel." (OQM. Al-Boroujj:

) ”De hadede dem ikke for andet, end at de har iman på Allah, Den Almægtige, Den Taknemmelige” (OQM. Al-Boroujj:) ”Og de sagde: O vores Herre, vi adlød vores herrer og de magtfulde blandt os, og de vildledte os så fra sporet” (OQM. :) I disse solide holdninger, som der er nedværdigelse for dem og udmattelse for deres psykiske energi, så I må ikke frygte dem, men tværtimod skal I trykke mere hårdt på jeres kritik mod dem, da de kæmper en fortabt kamp i deres sidste front. Der mangler kun en eneste rystelse, der får den første domino-brik til at falde, så vil de andre brikker følge efter. Sejren vil med sikkerhed komme. Allahs sejr ligger nær, og til den dag vil de, der har iman fryde sig over Allahs sejr.